ECLI:LV:AT:2023:1130.11320032519.5.L
Lieta Nr. 11320032519, SKK-433/2023
Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
LĒMUMS
Rīgā 2023. gada 30. novembrī

Senāts šādā sastāvā: senatori Ivars Bičkovičs, Artūrs Freibergs, Irīna Jansone,

iepazinies ar Daudznozaru specializētās prokuratūras prokurora Roberta Stivriņa kasācijas protestu un kasācijas protesta papildinājumiem par Latgales apgabaltiesas 2022. gada 10. novembra spriedumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmo daļu tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572. panta un 573. panta pirmajā daļā minētajām prasībām.

Kriminālprocesa likuma 569. panta pirmā daļa noteic, ka pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ. Atbilstoši minētā panta trešajai daļai kasācijas instances tiesa pierādījumus lietā no jauna neizvērtē.

Prokurors kasācijas protestā un tā papildinājumos lūdz atcelt apelācijas instances tiesas spriedumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai, jo apelācijas instances tiesa nepareizi piemērojusi Krimināllikuma 102. panta otro daļu, kā arī pieļāvusi Kriminālprocesa likuma 128. panta otrās daļas un 133. panta pārkāpumus, kas atzīstami par Kriminālprocesa likuma būtisku pārkāpumu šā likuma 575. panta trešās daļas izpratnē.

Apelācijas instances tiesa ir nepareizi interpretējusi likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 23. panta pirmās daļas 1. un 3. punktu, jo atzinusi, ka kaitējums, kas veido Krimināllikuma 102. panta tiešo objektu, vienlaikus nevar tikt vērtēts kā būtisks kaitējums citām interesēm.

Apelācijas instances tiesa nav sniegusi vērtējumu visiem lietā esošajiem pierādījumiem par apstākli, ka SIA /Nosaukums A/ ir piesārņojuma avots.

Senāts konstatē, ka apelācijas instances tiesa, vērtējot pierādījumus par piesārņojuma avotu SIA /Nosaukums A/ ražošanas teritorijas tuvumā, ir ņēmusi vērā tostarp prokurora kasācijas protesta papildinājumos norādītos pierādījumus par notekūdeņu konstatēšanu teritorijā otrpus SIA /Nosaukums A/ žogam, kā arī gruntsūdens analīzes arī pēc piesārņojuma avota likvidēšanas 2020. gadā, atbilstoši kurām gruntsūdens kvalitāte kopš 2019. gada rudens nebūtiski ir pasliktinājusies akas Nr. 1 rajonā, bet izteikti uzlabojusies akas Nr. 4. rajonā. Tiesa atzinusi, ka, ņemot vērā to, ka gruntsūdens plūsma ir virzienā no akas Nr. 1 uz aku Nr. 4, rodas pamatotas šaubas par to, ka tieši SIA /Nosaukums A/ ir konstatētā gruntsūdeņu piesārņojuma avots.

Senāts atzīst, ka prokurora R. Stivriņa kasācijas protestā un tā papildinājumos paustais par būtiska kaitējuma un likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 23. panta pirmās daļas 1. punktā noteikto citu ar likumu aizsargāto interešu apdraudējuma konstatāciju ir saistīts ar pierādījumu atkārtotu vērtēšanu un pauž prokurora nepiekrišanu apelācijas instances tiesas secinājumiem, kas izdarīti, vērtējot lietā iegūtos pierādījumus, un vērsti uz to, lai panāktu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanu nevis juridisku, bet faktisku iemeslu dēļ, kas ir pretrunā Kriminālprocesa likuma 569. panta pirmajai daļai. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 569. panta trešo daļu kasācijas instances tiesa pierādījumus lietā no jauna neizvērtē.

Tādējādi konstatējams Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmajā daļā noteiktais pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573. panta trešo un piekto daļu un 573.[1] panta pirmo daļu, Senāts

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Lēmums nav pārsūdzams.

I. Bičkovičs A. Freibergs I. Jansone